

„Klika“ mého strejdy

V devadesátém sedmém si můj strejda s tetou pořídili po všech trabantech, žigulících a moskvičích konečně „wagen“ ze západu (*spíše z jihu*) – Fiata Tempru. Všichni příbuzní (*zhruba dvacet lidí*) se v ní nechali postupně svést a nešetřili slovy obdivu. Po předchozích autech si v něm člověk připadal, jako by sedl do Ferrari s kufrem.

K vánocům jim Ježíšek nadělil luxusní autorádio Blaupunkt, ze kterého měli radost především jejich tři synové – konečně nás uvidí kámoši v husté káře s pořádnou muzikou. Jednalo se o model fungující jako zastrkávací kastlík, aby se mohl jednoduše vyndat a tím zabránit jeho krádeži.

Po rozbalení všech dárků se celá rodina shodla, že chtějí vyzkoušet, jak rádio hraje. V autě s vypnutým motorem strávili skoro hodinu laděním stanic a pouštěním kazet - byli z něho unešení. Ráno na Boží hod měli v plánu vyrazit za babičkou na společný oběd a nechtělo se jim ho vyndávat kvůli pár hodinám, tak ho tam nechali.

Ráno bylo autorádio pryč - i s autem. Pojistka proti krádeži nebyla, takže celkem drahá sranda. Mohlo je jen těšit, že zlodějům zpříjemnili lup možností poslechu hudby s kvalitním zvukem. Tomu říkám nechtěný „tuning“ na loupež.

Strejda potřeboval auto k práci, takže mu nezbylo nic jiného, než koupit jiné. Rozhodl se, že místo neznámého autobazaru ho koupí od originál dealera. Vybral si Škodu Octavia combi jedna devět TDi. (*Pozn. zde bylo už rádio zabudované, takže by mu to vánoční stejně zůstalo ležet doma*). Tento typ platil díky nízké spotřebě za jeden z neúspornějších.

V osmadesátém jsme jeli s bratrancem lyžovat do švýcarských Alp a přemluvili strejdu kvůli nákladům na naftu, aby nám Oktávku půjčil. Cesta se stala testem jejích jízdních vlastností. Na dálnici v Německu jsme drželi ručičku tachometru okolo dvoustovky. Připadalo nám divné, že žrala čtrnáct litrů, ale jeli jsme dost svižně, tak asi normální. A ve finále nám v osmnácti byla nějaká spotřeba úplně jedno – to byla jen záminka pro strejdu.

Po příjezdu do horského letoviska, kde napadlo přes metr sněhu, dávám pozor, kde zastavíme, tak abychom se rozjeli bez nasazování řetězů. Martin mě z místa spolujezdce uklidňuje: „Tahle Oktávka má nové protiskluzové systémy, tak buď v

pohodě.“ A skutečně absolvujeme v každém kopci rozjezd bez jediného proklouznutí kola. Neuvěřitelné systémy v té nové Škodovce – běží mi hlavou.

O čtrnáct dní později byly vánoce a jeden bratrancův spolužák dostal pod stromeček stejnou Octavii, jakou měli oni. Za pár týdnů si během společného mytí aut všimli, že v Štěpánově motoru chybí jedna krabička, což bylo u identických typů divné. Trocha zjišťování v moto časopisech a název krabičky byl na světě – pohon všech čtyř kol. Mít čtyřkolku je super, ale ne když máte ve velkém techničáku pohon jen na dvě přední.

Za necelý týden auto strejdovi policie zabavila (*shoda okolností*). Jednalo se o klasický podvod, kdy ke kradenému autu dali originál technický průkaz od vyvezeného auta do zahraničí. Ta čtyřkolka vysvětlila naši spotřebu i super jízdní vlastnosti na sněhu. Přeci jen zas tak daleko systémy Škodovky ještě nebyly.

Pojištění Ocktávky bylo v tomto případě k ničemu. Za necelé dva roky tak přišel o dvě auta. Trvalo sedm let, než vyhrál soud ohledně jeho vrácení a dalších pět kvůli náhradě škody. (*Po sedmi letech stání na policejním parkovišti bylo nepojízdné a bezcenné.*)

Během dvouleté anabáze s Fiatem a Octavií mu ještě ukradli notebook z auta, GPS přístroj pro geodety a vyhořela mu kancelář. Má můj obdiv, že si nikdy nestěžoval - šel dál a má se dobře.

Dovětek

V roce dva tisíce osmnáct strejda prodal vysouzenou Octavii kamarádovi svého syna. Během technické kontroly o dva roky později mu byla zabavena, neboť zjistili, že evidují ještě jedno auto se stejným VIN kódem. Po pár dnech pátrání zjistili, že po několika absolvovaných technických kontrolách bez sebemenšího problému došlo po zmíněném prodeji k napojení databáze STK na evidenci „něčeho“ ministerstva dopravy, což odhalilo zmíněnou duplicitu. Někdo dokázal drobným podvodem obejít systém a přihlásit zpět auto z Německa, jehož velký technický průkaz byl původně použit k prodeji strejdovi Octavie v osmadesátém.

Nový majitel strejdova auta aktuálně řeší, jak ho zpět přihlásit a dostat zpět na silnici. Druhá Octavia se stejným VIN, která byla přihlášena obejitím systému, si vesele jezdí. Možná ho čeká dalších dvanáct let soudů.

